

Brief27April13

Beste Vrienden,

Het land is weer rustig. Op Paaszaterdag zou het gerechtshof bekendmaken of de verkiezingsuitslag geldig was, m.a.w. of onze Luo-man inderdaad verloren had. Om zes uur 's avonds was het droeve nieuws daar. Er klonken geweerschoten in de verte. Het was spannend, omdat ik om acht uur de Paaswake in Nyalenda Centrum moest doen. Om half zeven belde Molly op om te zeggen dat er op de Ringroad gevochten werd en met stenen gegooid en dat de weg versperd was met brandende autobanden. Dus bleef ik maar mooi thuis. De volgende morgen heb ik in Nyalenda om 9 uur de plechtigheden van de Paasnacht gedaan, met een stampvolle kerk. Op de Ringroad was alles afgekoeld. Voor Paasavond had ik Mary Kizito gevraagd om een feestdiner te maken voor alle bewoners van Nyalenda Centrum: 25 volwassenen en tien kinderen. Kip, varken, maisbrei, rijst, pannenkoeken, mijn twee salades, gekookte eieren, wijn, frisdrank, het was heerlijk, en echt gezellig. Leuk gekletst ook. Mijn "tafeldame" vertelde dat haar man bij haar was weggelopen omdat ze geen kinderen kon krijgen; ja, ze had wel een dochtertje van voor het huwelijk, maar daarna ging het zwanger worden niet meer; haar winkeltje lag nu ook stil, omdat ze terwille van het schoolgeld van het dochtertje al haar voorraad had moeten verkopen. Nu moest ze dat winkeltje weer op gang zien te krijgen. Ja, haar leven was erg moeilijk. Maar wilde ik weten wat haar op de been hield? Het zangkoortje van de kerk. Buiten regende het bakstenen; dus waren er geen verdere onlusten.

Jacinta was hier vorige week op bezoek; ze heeft in Kisumu altijd een lange lijst van bekenden af te werken. Ze maakt het goed. Ze heeft verteld hoe haar vader Leo deze winter een zware ziekte goed te boven is gekomen. Vorig jaar heb ik haar mijn mooie fluit gegeven die ik op mijn 40-jarig jubileum gekregen had, want vanwege mijn Parkinsonitis kan ik er niet meer op spelen. Ze had de fluit meegebracht, en trakteerde mij op een klein concert. Heel mooi. Wat die ziekte betreft, de afgelopen week ben ik weer op bezoek geweest bij mijn neuroloog in Nairobi, die vond dat het wel goed ging. Ze zijn de weg van Kisumu naar Nairobi op veel plaatsen aan het vergroten; dat betekent hele slechte omleidingen, met gaten, plassen, keien, modder, sleuven, en daarmiddenin heeft men dan nog een stel hele gemene snelheidsdrempels gelegd. Zo wordt het dan een autorit van acht uur. Maar goed; het is een schitterende weg aan het worden.

In een vorige brief schreef ik dat er nu een rekenkamer was die de salarissen van de leden van het parlement aan banden moest leggen. De nieuwe parlementariers gaan aan de slag. En wat is hun eerste karwei? Om de beperkingen van de rekenkamer ongedaan te maken. Zakkenvullers! Gisteren las ik in de krant dat 4000 Keniase doktoren in het buitenland werken, omdat ze daar veel meer kunnen verdienen, terwijl er hier een enorm tekort aan doktoren is.

Nou mensen, nu alles hier zo mooi rustig is verlopen, is er eigenlijk geen reden meer om je niet op te geven voor ons grote bezoekers-festijn van 5 tot 18 juli. Een stuk of twintig mensen hebben dat al gedaan; er kunnen er gerust nog een stelletje bij. Voor inschrijving en meer informatie kan men zich wenden tot het organiserend comitee via: jaapmeester@gmail.com of pandivrienden@gmail.com (Dit laatste adres is van Marie Jose) Men kan desgewenst logeren bij plaatselijke families dan wel in goede hostels. De voorbereidingen zijn in volle gang. Aarzel dus niet langer en pak deze unieke kans om te zien waar het in Pandipieri allemaal om gaat, al 35 jaar lang; en dat viereen we.

Verder is hier nog een heel bijzonder stukje nieuws. Jullie weten wellicht dat ik een aantal jaren geleden een gigantische voettocht heb gemaakt, 6 000 kilo meter in negen maand, met als keerpunt Santiago de Compostela. Daar heb ik toen een boek over gepubliceerd, LOSGELOPEN WOORDEN. Het werd heel goed ontvangen, maar na twee drukken werd het niet herdrukt. Dank zij toegewijde vrienden is LOSGELOPEN WOORDEN nu op internet verkrijgbaar, en wel via Pumbo (<http://www.pumbo.nl>) Zoek het boek op <http://www.pumbo.nl/boek/losgelopen-woorden>.

Mag ik tot slot nog even vermelden hoe blij wij zijn met de nieuwe Paus Franciscus. Hij is gezegend met de geest die ons in Pandipieri steeds aangedreven heeft, en Jacinta in Kitale, en Hans Wenekes in Lodwar (mensen die hier begonnen zijn) en de vele vrienden in Europa die ons trouw ondersteunen: geen spirit van zakkenvullerij maar van wederzijdse solidariteit.

Heel veel groeten en tot de volgende keer.

Hans Burgman